

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. ЛЕВСКИ, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Янка Д. Иванова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова Гражданско дело № 20234410100444 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени осъдителни иски по чл. 327, ал.1 от ТЗ вр. с чл. 79, ал. 1, пр.1 ЗЗД и чл.294, ал.1 от ТЗ вр.чл. 86, ал. 1, изр.1 от ЗЗД.

В Районен съд – Левски е постъпила искова молба от „***“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от Н.И.И. ЕГН *****, действащ в качеството си на управител, чрез пълномощник адв. С. Ю. Р., преупълномощен от АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО КРАСНАЛИЕВА И Р.,

против: „***“ ЕООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: с.***, представлявано от управителя С.С.С..

В исковата молба се твърди, че между „***“ ЕООД и „***“ ЕООД са съществували търговски отношения, във връзка с които "****" ЕООД е доставяло на "****" ЕООД дървени стърготини - талаш.

Към подаване на исковата молба "****" ЕООД не било заплатило задължения по 6 броя фактури за доставен талаш общо в размер на 14 082 лв. (четирнадесет хиляди осемдесет и два лева), както следва: фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв.; фактура 1000000905/30.09.2022г. на стойност 2820лв.; фактура *****/01.11.2022г. на стойност 2520лв.; фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., фактура 1000000940/01.02.2023г. на стойност 2016 лв.

Твърди се, че поради обстоятелството, че ответното дружество не е изпълнило в срок задължението си по изброените фактури, както и че е

преустановило комуникация с ищцовото дружество и въпреки отправени покани не било изпълнило задължението си, нито било склонно за сключване на извънсъдебно споразумение за уреждане на дълга, е подадена молба за допускане на обезпечение на иска по реда на чл. 390 от ГПК, в което производство били направени разноски 40 лв. заплатена д.т. и 1248 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Посочва се, че на 28.06.2023г. е била издадена обезпечителна заповед, по силата на която е допуснато обезпечение на бъдещия осъдителен иск за заплащане на сумата от 14872,87 лв., от които: 14082лв., представляваща сбор от дължими суми по незаплатени фактури и 790,87 лв. лихва за забава чрез налагане на запор върху банковите сметки във всички банки, регистрирани в Р България и клонове на чуждестранни банки, регистрирани в Р България, до размер на 14872,87 лв. На 28.06.2023г. било образувано изпълнително дело №644/2023г. по описа на ЧСИ В.М., рег.№833.

Сочи се, че към датата на предявяване на иска не била заплатена каквато и да била част от дължимата от ответника сума.

Искането е съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата в общ размер на 14 872.87 лв. (четиринадесет хиляди осемстотин седемдесет и два лева и осемдесет и седем стотинки), от които:

Главница в общо в размер на 14 082 лв. (четиринадесет хиляди осемдесет и два лева) по фактура фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв.; фактура 1000000905/30.09.2022г. на стойност 2820лв.; фактура *****/01.11.2022г. на стойност 2520лв.; фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., фактура 1000000940/01.02.2023г. на стойност 2016 лв.

мораторната лихва за забава в общ размер на 790,87 лв., дължима върху всяка една от фактурите от деня, следващ падежа на всяка една от фактурите до 19.06.2023г., изчислена както следва:

фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв., падеж 19.09.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 20.09.2022г. и стойност на лихва за забава 182 лв.;

фактура 1000000905/30.09.2022г., на стойност 2820лв., падеж 15.10.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 16.10.2022г. и стойност на лихва за забава 193,48 лв.;

фактура *****/01.11.2022г., на стойност 2520лв., падеж 18.11.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 19.11.2022г. и стойност на лихва за забава 149,10 лв.;

фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., падеж 16.12.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 17.12.2022г. и стойност на лихва за забава 114,39 лв.;

фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., падеж 20.01.2023г., начална дата на изчисляване на лихвата 21.01.2023г. и стойност на лихва за забава 87,50 лв.;

фактура 1000000940/01.02.2023г., на стойност 2016лв., падеж 24.02.2023г., начална дата на изчисляване на лихвата 25.02.2023г. и стойност на лихва за забава 64,40 лв.; законната лихва върху главницата от датата на подаване на молбата за обезпечение – 21.06.2023г. до датата на изплащане на вземането.

Претендират се направените разноски в обезпечителното производство 40 лв. заплатена д.т. и 1248 лв. с ДДС заплатено адвокатско възнаграждение. Претендират се направените разноски по изп.д. №644/2023г. по описа на ЧСИ Венцислав Йорданов Маринов, рег.№833 – 84,60 лв. заплатени такси и 1044 лв. с ДДС заплатено адвокатско възнаграждение. Претендират се и направените разноски по настоящото исково производство.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК не е постъпил писмен отговор от страна на ответника, не е изразено становище по иска, не са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание се явява управителят на „***“ ООД заявява, че тя не е запозната със случая и не може да вземе отношение.

Съдът като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Представени са 6 броя фактури за доставен талаш общо в размер на 14 082 лв.: фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв.; фактура 1000000905/30.09.2022г. на стойност 2820лв.; фактура *****/01.11.2022г. на стойност 2520лв.; фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., фактура 1000000940/01.02.2023г. на стойност 2016 лв.

Въз основа на подадена молба за допускане на обезпечение на иска по реда на чл. 390 от ГПК, на 28.06.2023г. е била издадена обезпечителна заповед, по силата на която е допуснато обезпечение на бъдещия осъдителен иск за заплащане на сумата от 14872,87 лв., от които: 14082лв., представляваща сбор от дължими суми по незаплатени фактури и 790,87 лв. лихва за забава чрез налагане на запор върху банковите сметки във всички банки, регистрирани в РБългария и клонове на чуждестранни банки, регистрирани в Р България, до размер на 14872,87 лв. Образувано било изпълнително дело №644/2023г. по описа на ЧСИ В.М., рег.№833.

От приложените доказателства се установява, че страните са били в облигационни отношения по силата на които ищецът да извърши доставка на талаш, а ответникът да му заплати за това.

Ответникът не оспорва доставките, както и дължимите по тях суми.

Договорът за търговска продажба представлява консенсуален, двустранен, комутативен неформален договор, като при сключването му се пораждат правните последици, към които са насочени насрещните волеизявления на страните. Възникналото продажбено правоотношение попада под приложното поле на ТЗ, тъй като същото е възникнало между търговци по смисъла на ТЗ.

Характеристиките на покупко – продажбата, уредени в ЗЗД се пренасят и в търговските отношения на основание субсидиарното приложение на правилата на гражданското законодателство, като се отчитат и спецификите на търговския оборот. За ищеца съществуват две основни obligatorни задължения – да прехвърли правото на собственост върху описаните във фактурите стоки и да предаде тяхното владение на купувача, а за ответника – да заплати уговорената цена и да получи вещите, предмет на договора. По силата на чл. 327, ал.1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако не е уговорено друго. Следователно, за да възникне изискуемостта на правното задължение за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни своето задължение за предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение.

Ищецът е изпълнил договорното си задължение да достави стоката, но ответникът не е изпълнил задължението си да заплати цената. По делото няма данни за извършено плащане на посочената сума.

В случая по делото се установява наличието на договорни правоотношения с посоченото съдържание. Доставка на стоките се установява, като се ценят представените фактури наред с всички доказателства по делото.

Ответникът не оспорва представените фактури, които съдържат необходимите индивидуализиращи белези на правоотношението, по повод на което са издадени. Задължението на купувача да заплати цената не е изпълнено.

При така изложеното, съдът намира предявеният иск за доказан както по основание, така и по размер, поради което същият следва да се уважи.

Съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Уважаването на иска предполага съществуващо парично задължение, което не е изпълнено на падежа. Съдът намира, че ищецът е доказал осъществяването и на произтичащите от фактическия състав на чл.86, ал.1 ЗЗД и обуславящи уважаване на иска предпоставки. Установено е съществуващо в тежест на ответника парично задължение. Съгласно чл.327, ал.1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи.

Ответникът е изпаднал в забава в общ размер на 790,87 лв., дължима върху всяка една от фактурите от деня, следващ датата на падежа на всяка една от фактурите, от който момент той дължи обезщетение за забава.

На основание чл.86, ал.1 ЗЗД ответникът дължи законна лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 31.07.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на разноските в заповедното и исковото производство:

По отношение на претенцията за разноски, с оглед разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ГПК, съдът намира, че в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските в исково производство – 613,28 лв. заплатена държавна

такса по сметка на РС - Левски и адвокатско възнаграждение в размер на 2086 лв. с ДДС, за реалното плащане на които са представени доказателства, поради което следва да бъдат присъдени в пълен размер.

Видно от ч.гр.д.3237/2023г. по описа на РС – Русе, по исковете, предмет на настоящото производство е допуснато обезпечение. Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР №6/2013г., отговорността за разноси при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществената мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. По обезпечителното производство ищецът е направил следните разноси – 40 лева заплатена държавна такса и 1044 лева, платено адвокатско възнаграждение. Общо разноси в обезпечителното производство – **1288 лева**, които също ще бъдат присъдени в пълен размер.

Останалите претендирани разноси в размер на 84,60 лв. заплатени такси по ТТРЗЧСИ и 1044 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство по налагане на обезпечението, не следва да се присъжда, доколкото разноските в обезпечителното производство по обезпечаване на бъдещ иск или в хода на висящ исков процес подлежат на възмездяване само в съответното исково производство, чийто предмет са обезпечените иски и съобразно тяхното уважаване или отхвърляне. Цитираното тълкувателно решение разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноси по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноси, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи иски или в хода на висящо исково производство, докато в останалата част /по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноси по изпълнително дело, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: с.***, представлявано от управителя С.С.С. да заплати на „***“ ООД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, представлявано от Н.И.И., ЕГН *****, действащ в качеството си на управител сумата от 14877.87 лв., от които **главница** общо в размер на 14082 лв. по фактури: фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв.; фактура 1000000905/30.09.2022г. на стойност 2820лв.; фактура *****/01.11.2022г. на стойност 2520лв.; фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., фактура 1000000940/01.02.2023г. на стойност 2016 лв. и**

мораторната лихва за забава в общ размер на **790,87 лв.**, дължима върху всяка една от фактурите от деня, следващ падежа на всяка една от фактурите

до 19.06.2023г., изчислена както следва:

фактура 1000000892/31.08.2022г., на стойност 2400лв., падеж 19.09.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 20.09.2022г. и стойност на лихва за забава 182 лв.; фактура 1000000905/30.09.2022г., на стойност 2820лв., падеж 15.10.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 16.10.2022г. и стойност на лихва за забава 193,48 лв.; фактура *****/01.11.2022г., на стойност 2520лв., падеж 18.11.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 19.11.2022г. и стойност на лихва за забава 149,10 лв.; фактура 1000000919/01.12.2022г., на стойност 2226лв., падеж 16.12.2022г., начална дата на изчисляване на лихвата 17.12.2022г. и стойност на лихва за забава 114,39 лв.; фактура 1000000927/31.12.2022г., на стойност 2100лв., падеж 20.01.2023г., начална дата на изчисляване на лихвата 21.01.2023г. и стойност на лихва за забава 87,50 лв.; фактура 1000000940/01.02.2023г., на стойност 2016лв., падеж 24.02.2023г., начална дата на изчисляване на лихвата 25.02.2023г. и стойност на лихва за забава 64,40 лв.;

законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 31.07.2023г. до датата на изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „*“ ЕООД, ЕИК*****, със седалище и адрес на управление: с.***, представлявано от управителя С.С.С. **да заплати на „***“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от Н.И.И., ЕГН *******, действащ в качеството си на управител, направените разноски в обезпечителното производство по ч.гр.д. №20234520103237 по описа на РС – Русе в общ размер на 1288 лв. и разноски по исковото производство в общ размер на 2699,28 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред ОС - Плевен от съобщението.

Съдия при Районен съд – Левски: _____